

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 36

Vydána dne 24. října 1967

Cena

OBSAH:

96. Vyhláška Státní komise pro finance, ceny a mzdy o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů
97. Vyhláška Ústřední rady odborů, kterou se provádějí některá další ustanovení zákoníku práce a předpisů o nemocenském pojištění.
98. Vyhláška ministerstva vnitra o úhradě za užívání nebytových prostorů
Oznámení o vydání obecných právních předpisů

96

VYHLÁŠKA

Státní komise pro finance, ceny a mzdy

ze dne 4. října 1967

o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů

Státní komise pro finance, ceny a mzdy v dohodě s Ústřední radou odborů a ministerstvem financí stanoví podle § 131 odst. 2 zákoníku práce č. 65/1965 Sb. a § 4 písm. g) zákona č. 113/1965 Sb., o Státní komisi pro finance, ceny a mzdy, Státní komisi pro techniku, Státní komisi pro hospodářskou a vědeckou spolupráci a Státní komisi pro řízení a organizaci:

Část I

Všeobecná ustanovení

§ 1

(¹) Touto vyhláškou se upravují náhrady cestovních, stěhovacích a jiných výdajů při pracovních cestách, při přeložení na pracoviště v jiné obci, při přijetí a při některých pracích vyplývajících ze zvláštní povahy povolání.*)

(²) Vyhláška se vztahuje

- na pracovníky v pracovním (učebním) poměru,
- na pracovníky činné na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, jestliže bylo poskytování náhrad mezi organizací a pracovníkem dohodnuto nebo jestliže to stanoví zvláštní předpisy.

- na členy výrobních družstev,
- na osoby, o kterých to stanoví zvláštní předpisy.

§ 2

(¹) Výdaji podle této vyhlášky se v zásadě rozdělí mezi pravidelnými výdaji pracovníka a nutnými vyššími výdaji, které pracovníku vznikají v souvislosti s úkony uvedenými v § 1 odst. 1.

(²) Organizace i pracovníci jsou povinni postupovat při provádění této vyhlášky s největší úsporností; při všech opatřeních, jejichž důsledkem je výplata náhrad, předem uváží, jsou-li nezbytně nutná.

Část II

Náhrady při pracovních cestách

§ 3

Druhy náhrad

(¹) Při pracovní cestě, na kterou je pracovník vyslán organizací k plnění pracovních úkolů na pracovišti mimo obvod obce svého pravidelného pracoviště a mimo obvod obce svého bydliště (dále jen „přechodné pracoviště“), poskytne organizace pracovníku při splnění stanovených podmínek

*) Náhrady vedle při zahraničních pracovních cestách upravuje vyhláška ministerstva financí č. 18/1960 Sb. a směrnice, které ministerstvo financí vydalo k jejímu provedení.

- a) náhrady jízdních výdajů,
- b) náhrady za čas strávený na cestě,
- c) stravné,
- d) nocležné,
- e) náhrady nutných vedlejších výdajů.

§ 5

Náhrady jízdních výdajů

(1) Pracovníku náleží náhrada jízdních výdajů za cestu mezi obcí, jež byla určena jako východisko cesty, a obcemi přechodného pracoviště a za cestu zpět. Nemohl-li si pracovník opatřit ubytování v obci přechodného pracoviště, hradí mu organizace i prokázané jízdní výdaje za cestu do místa ubytování a zpět. Jízdními výdaji jsou výdaje za jízdenku (jízdné), letenku, místenku, za použití lůžkového (lehátkového) vozu a za použití nájemního auta. Při jízdě vlakem do vzdálenosti přes 200 km hradí se jízdné za první vozovou třídu, nebyla-li jízda přerušena za účelem ubytování; jinak se hradí jízdné jen za druhou vozovou třídu.

(2) Náhrady podle odstavce 1 se poskytnou, jen jsou-li jízdní výdaje prokázány (jízdenkou, letenkou, místenkou apod.); pracovník je povinen využít možnosti slev jízdného, pokud nejde o jízdní výhody, které mu náleží jako rodinnému příslušníku pracovníka odvětví dopravy.

(3) Použije-li pracovník při pracovní cestě jiného dopravního prostředku, než který organizace určila, poskytne mu organizace náhradu ve výši jízdného za veřejný hromadný dopravní prostředek, kterého by jinak měl použít (§ 4 odst. 2).

(4) Má-li organizace zájem, aby pracovník použil při pracovní cestě vlastního osobního motorového vozidla, a určí mu proto s jeho souhlasem tento způsob dopravy, poskytne mu náhradu podle předpisů o používání vlastních osobních vozidel pracovníky při vnějších výkonech.*)

(5) Organizace hradí pracovníku též výdaje za přepravu místními dopravními prostředky, kterých pracovník použije v souvislosti s pracovní cestou (včetně jízdného v místě bydliště). Výdaje za místní přepravu nájemním autem musí pracovník prokázat.

§ 6

Náhrady za čas strávený na cestě

(1) Pokud doba, strávená na pracovní cestě jinak než plněním pracovních úkolů, spadá do pracovní doby vyplývající ze stanoveného rozvrhu pracovních směn pracovníka (dále jen „pracovní doba“), považuje se za dobu zameškanou pro překážky v práci na straně organizace. Za tuto dobu náleží pracovníku odměňovanému podle mzdových předpisů hodinovým mzdovým tarifem (časovým nebo úkolovým) náhrada mzdy ve výši průměrného výdělků.**) Pracovníkům odměňovaným měsíční mzdou se poskytuje náhrada mzdy ve výši jejich základní mzdy.

(2) Za čas strávený na pracovní cestě překonáním vzdálenosti mezi obcí východiska cesty a obcí přechodného pracoviště (obcemi přechod-

§ 4

Pravidelné pracoviště, východisko, počátek a konec pracovní cesty

(1) Pravidelným pracovištěm se rozumí místo výkonu práce, na které byl pracovník přijat nebo přeložen; u pracovníků, u nichž bylo sjednáno jako místo výkonu práce širší území, než je jedna obec, považuje se za pravidelné pracoviště místo sídla organizace, pokud organizace neurčí pro účely této vyhlášky jako pravidelné pracoviště jiné místo.

(2) Organizace určuje při vyslání pracovníka na pracovní cestu její východisko, způsob dopravy, popřípadě další podmínky cesty.

(3) Pro určení počátku a konce pracovní cesty konané veřejným hromadným dopravním prostředkem je rozhodná doba odjezdu a doba příjezdu stanovená jízdním řádem veřejného hromadného dopravního prostředku (s výjimkou místního dopravního prostředku), kterého pracovník použije pro překonání vzdálenosti mezi obcí, jež byla určena jako východisko cesty, a obcí přechodného pracoviště. Při použití letadla je rozhodná jízdním řádem stanovená doba odjezdu autobusu; Československých aerolinií z východního místa pozemní přepravy cestujících na letiště a skutečná doba jeho příjezdu k tomuto východnímu místu. V odůvodněných případech určí organizace počátek a konec pracovní cesty odchylně s přihlédnutím k podmínkám dopravy.

(4) Při použití jiného než veřejného hromadného dopravního prostředku je pro určení počátku a konce pracovní cesty rozhodná stanovená doba jeho odjezdu a skutečná doba jeho příjezdu. V ostatních případech je rozhodná doba skutečně strávená na pracovní cestě.

*) Vyhláška č. 41/1965 Sb.

**) § 275 zákoníku práce, § 30 až 33 vl. nař. č. 66/1965 Sb., § 2 a 3 vyhl. č. 94/1966 Sb.

něho pracoviště) a zpět mimo pracovní dobu náleží pracovníku náhrada za ztrátu času; náhrada činí za každou celou hodinu

- a) v době od 6. do 22. hodiny v pracovních dnech 1,60 Kčs, nejvýše však 8 Kčs, a ve dnech pracovního klidu 2 Kčs, nejvýše však 16 Kčs v jednom kalendářním dnu,
- b) v noci, tj. v době od 22. hodiny do 6. hodiny, 2 Kčs, jestliže pracovník nepoužije lůžkového (lehátkového) vozu.

§ 7

Stravné

(1) Za každý celý kalendářní den pracovní cesty náleží pracovníku stravné ve výši 25 Kčs. Stravné nenáleží, zajistí-li organizace pracovníku na pracovní cestě bezplatně celodenní stravu. Náklad na stravu, kterou organizace pracovníku zajistí bezplatně, nesmí přesáhnout částku stravného.

(2) Při pracovní cestě, která netrvá celý kalendářní den, náleží pracovníku stravné ve výši

11 Kčs, trvá-li pracovní cesta 6 až 12 hodin,

18 Kčs, trvá-li pracovní cesta více než 12 hodin.

(3) Za den, kdy byla nastoupena pracovní cesta, která spadá do dvou nebo více kalendářních dnů, a za den, kdy byla ukončena, náleží pracovníku stravné podle odstavce 2. Bylo-li nutno takovou pracovní cestu nastoupit před 6. hodinou nebo ji ukončit po 20. hodině, náleží pracovníku za den nástupu nebo ukončení cesty stravné ve výši 25 Kčs.

(4) Při pracovní cestě, která spadá do dvou kalendářních dnů, upustí se od odděleného počítání stravného za jednotlivé dny, jestliže je to pro pracovníka výhodnější.

§ 8

Nocležné

(1) Za každou noc, kterou pracovník stráví na pracovní cestě, náleží mu nocležné ve výši 15 Kčs, jestliže mu organizace nezajistí bezplatně ubytování nebo jestliže pracovník nepoužije lůžkového (lehátkového) vozu.

(2) Montážním pracovníkům na staveništích, jakož i pracovníkům na pracovištích obdobného charakteru, která určí příslušný ústřední orgán v dohodě s odborovým svazem, zajistí organizace zásadně bezplatně ubytování v závodních zařízeních; v tomto případě nocležné pracovníkům nenáleží. Nezajistí-li organizace bezplatně ubytování v závodních zařízeních pro jejich nedostatek nebo odmítne-li ho pracovník použít z vážných důvodů, poskytne mu organizace nocležné ve výši 8 Kčs za každou noc. Náklady na ubytování v závodních zařízeních si organizace vyúčtují, pokud mezi nimi nedohde k jiné dohodě o způsobu úhrady.

(3) Jestliže je výdaj za ubytování vyšší než stanovené nocležné, hradí se pracovníku v prokázané výši namísto nocležného. Je-li v ceně za ubytování v hotelu zahrnuta též cena snídaně, snižuje se částka stravného připadajícího na příslušný kalendářní den o 4 Kčs.

(4) Jestliže pracovník cestuje v noci, náleží mu nocležné, jen je-li nucen se ubytovat pro časný příjezd nebo pozdní odjezd.

§ 9

Náhrady nutných vedlejších výdajů

Jiné výdaje, které pracovník musí nutně vynaložit v souvislosti s plněním pracovních úkolů na pracovní cestě, hradí mu organizace v prokázané výši jako vedlejší výdaje (např. za přepravu nutných osobních a služebních zavazadel, služebních pomůcek a náradí, za parkování motorového vozidla, za telefonní poplatky).

§ 10

Ustanovení této části se nevztahují na cesty konané při výkonu některých prací vyplývajících ze zvláštní povahy povolání, pokud za ně pracovníkům náleží náhrady podle části IV.

Část III

Náhrady při přeložení na pracoviště v jiné obci a při přijetí

§ 11

Náhrady podle této části se poskytují pracovníku, který byl v zájmu organizace přeložen na pracoviště mimo obec svého pravidelného pracoviště nebo obec svého bydliště, a pracovníku, který byl přeložen na vlastní žádost, protože podle lékařského posudku není vhodné, aby dále pracoval na dosavadním pracovišti.*

§ 12

Za dny cesty do obce místa přeložení při nástupu práce a za dny cesty zpět po skončení náleží přeloženému pracovníku náhrady jako při pracovní cestě.

Náhrady při přeložení bez časového omezení

§ 13

Odlučné

(1) Zemanému pracovníku, který v důsledku přeložení žije odlučně od své rodiny pro nedostatek přiměřeného bytu v obci nového pracoviště, náleží na úhradu vyšších výdajů za stravu a ubytování odlučné.

[2] Odlučné činí po dobu prvních tří měsíců 20 Kčs, po třech měsících 15 Kčs a po jednom roce 7 Kčs denně. Pokud výdaje za ubytování v prvních 14 dnech pobytu v obci nového pracoviště činí více než 5 Kčs denně, hraří se pracovníku též rozdíl mezi touto částkou a prokázaným výdajem za ubytování.

[3] Odlučné se poskytuje jen po dobu dvou let.

[4] Odlučné nenáleží pracovníku za dny, v nichž mu organizace zajistí bezplatné stravování a ubytování. Zajistí-li organizace pracovníku jen bezplatné stravování, náleží mu odlučné ve výši 5 Kčs denně, popřípadě též rozdíl podle odstavce 2 druhé věty; zajistí-li mu jen bezplatné ubytování, kráčí se odlučné o 5 Kčs denně.

§ 14

Odlučné při pracovních cestách

Pracovníku, který pobírá odlučné a byl v té době vyslán na pracovní cestu, poskytne organizace vedle náhrad náležejících při pracovní cestě za každý celý kalendářní den pracovní cesty jen náhradu prokázaného výdaje za ubytování v obci místa přeložení, po 14 dnech pobytu v této obci však nejvýše 5 Kčs za jednu noc. Za cestu, která netrvá celý kalendářní den, a za dny počátku a skončení vícedenní pracovní cesty poskytne organizace pracovníku místo částky, připadající z příslušné sazby odlučného na výdaje za stravu, stravné, jestliže je to pro pracovníka výhodnější.

§ 15

Náhrady při denním návratu do bydliště

[1] Ženatému pracovníku, od něhož lze požadovat, aby se denně vracel z místa přeložení do svého bydliště, nebo který se do bydliště skutečně denně vrací, poskytne organizace místo odlučného po dobu, po kterou by bylo poskytováno,

- a) náhradu prokázaného jízdného (při jízdě vlakem za druhou vozovou třídu) za cesty z bydliště do práce a zpět,
- b) příspěvek na stravu v částce 7 Kčs, trvá-li jeho nepřítomnost v bydlišti alespoň 11 hodin.

[2] Součet náhrad podle odstavce 1 nesmí přesáhnout příslušnou částku odlučného.

§ 16

Náhrada stěhovacích výdajů

[1] Při přestěhování pracovníka v důsledku přeložení poskytne mu organizace

- a) prokázané jízdní výdaje za cestu jeho rodinných příslušníků z dosavadního bydliště do nového bydliště jako při pracovní cestě; příspěvek na rychlík se hraří jen při vzdálenosti delší než 100 km;
- b) prokázané výdaje za přepravu bytového zařízení a svršků pracovníka a jeho rodinných příslušníků a za pojištění přepravovaných předmětů.

[2] Organizace může pracovníku poskytnout i úhradu výdajů za vymalování bytu a menší instalační a jiné řemeslnické práce v novém bytě, nejvýše však do částky 700 Kčs.

§ 17

Náhrady při přeložení na určitou dobu

Přeložení pracovníka na určitou dobu se z hlediska nároků na náhrady posuzuje jako vyslání na pracovní cestu; lze-li od pracovníka požadovat, aby se denně vracel z místa přeložení do svého bydliště, nebo jestliže se pracovník do bydliště skutečně denně vrací, náleží mu jen náhrady uvedené v § 15 odst. 1.

§ 18

Náhrady při přijetí

[1] Organizace může pracovníku, kterého přijímá do práce, poskytnout v odůvodněných případech náhrady uvedené v § 12 až 15 a v § 16 odst. 1 při splnění podmínek stanovených v těchto ustanoveních.

[2] Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na pracovníky přijímané v náboru prováděném národními výbory.

Část IV

Náhrady při některých pracích vyplývajících ze zvláštní povahy povolání

§ 19

Náhrady při pracích na staveništích

[1] Pracovníkům organizací stavební výroby, kteří pracují na staveništi vzdáleném od jejich bydliště více než 10 km, poskytne organizace

- a) náhradu prokázaného jízdného za přepravu z bydliště při nástupu práce na staveniště nebo z dosavadního staveniště na nové staveniště a zpět;
- b) náhradu prokázaného jízdného nebo paušální náhradu výdajů za přepravu z bydliště na staveniště a zpět, jestliže se pracovníci denně vrací do bydliště; trvá-li cesta z bydliště na staveniště a zpět více než 3 hodiny, poskytne se pracovníkům paušální náhrada zvýšených výdajů za přepravu a stravování v částce 8 Kčs denně;
- c) odlučné, jestliže pracovníci jsou ubytováni na staveništi a denně se nevracejí do svého bydliště. Odlučné činí na zvlášť důležitých stavbách 20 Kčs denně. Okruh těchto staveb stanoví ústřední orgány, které řídí organizace stavební výroby, v dohodě s příslušným odborovým svazem. Na ostatních stavbách činí odlučné 15 Kčs denně u ženatých pracovníků a 10 Kčs denně u svobodných pracovníků. Ustanovení § 8 odst. 2 platí obdobně;
- d) náhradu stěhovacích výdajů podle § 16.

[²] Ministerstvo stavebnictví v dohodě s ostatními ústředními orgány, které řídí organizace stavební výroby, a s příslušnými odborovými svazy stanoví, kterým pracovníkům stavební výroby a za jakých podmínek se poskytují náhrady podle odstavce 1 nebo podle částí II této vyhlášky.

[³] Pracovníkům investora a pracovníkům projektových organizací, kteří jsou přiděleni na stavbu, náleží náhrady podle odstavce 1.

§ 20

Náhrady při ostatních pracích

Pracovníkům, u nichž častá změna místa výkonu práce vyplývá ze zvláštní povahy povolání (pracovníkům v zemědělství, v lesním hospodářství, provozním pracovníkům ČSD a jiným pracovníkům dopravy, členům lodních posádek, komíníkům, přesporním doručovatelům apod.), náleží zvláštní paušální náhrady. Okruh těchto pracovníků a výši paušálních náhrad stanoví příslušný ústřední orgán v dohodě s odborovým svazem a po projednání s ministerstvem financí.

Část V

Společná ustanovení

§ 21

Náhrady v době dovolené a při překážkách v práci

[¹] Nastoupí-li pracovník v době, kdy pobírá náhrady podle této vyhlášky, dovolenou na zotavenou, náleží mu v době dovolené jen náhrada výdajů za ubytování, jestliže si je musel i po tuto dobu zachovat.

[²] Pracovníku pobírajícímu náhrady podle této vyhlášky náleží tyto náhrady i v době, kdy nepracuje pro překážky v práci, má-li v této době nárok na náhradu mzdy nebo je-li hmotně zabezpečen podle předpisů o nemocenském pojištění; je-li však pracovník v této době v obci svého bydliště nebo v ústavním ošetřování a pracovník, který byl vyslán na pracovní cestu, též v obci svého pravidelného pracoviště, náleží mu jen náhrada výdajů za ubytování, jestliže si je musel i po tuto dobu zachovat.

[³] Náhrady podle této vyhlášky neudělejí pracovníku za dny pracovního volna, za které mu nepřísluší náhrada mzdy, ani za dny, ve kterých neomluveně zameškal směnu nebo její podstatnou část. Jestliže zameškání směny navazuje bezprostředně na den pracovního volna nebo na den pracovního klidu anebo mu předchází, nenáleží pracovníku náhrady ani za tento den.

§ 22

Pracovníku, který je v době, kdy pobírá odměnu, z pracovních důvodů vyslán do obce svého bydliště, poskytne organizace za celé dny pobytu v této obci jen náhradu výdajů za ubytování, jestliže si je pracovník musel i v těchto dnech zachovat.

Za dny cesty však obdrží pracovník příslušné odměny. Obdobně se postupuje při poskytnutí náhrady při pracovních cestách, je-li pracovník z místa přechodného pracoviště povolán k pracovnímu výkonu do obce svého pravidelného pracoviště nebo do obce bydliště.

§ 23

Náhrada jízdného za cesty k návštěvě rodiny

[¹] Ženatým pracovníkům, kteří pobírají náhrady podle této vyhlášky, poskytne organizace v každých 14 dnech jejich odloučení od rodiny náhradu prokazaného jízdného (popřípadě zlevněného jízdného) za přepravu veřejným hromadným dopravním prostředkem k návštěvě rodiny a zpět. Svobodným pracovníkům poskytne organizace tuto náhradu jednou za tři měsíce. Při jízdě vlakem hradí se jízdné za druhou vozovou třídu osobního vlaku a při vzdálenosti přes 100 km i příplatek na rychlík.

[²] Náhrada do výše jízdného podle odstavce 1 náleží pracovníku, i když použije jiného dopravního prostředku.

[³] Za další cesty k návštěvě rodiny se poskytne náhrady uvedené v odstavcích 1 a 2, je-li cesta vyvolána zvlášť závažnými důvody (např. vážným onemocněním rodinného příslušníka); tyto důvody musí pracovník prokázat.

[⁴] Brání-li pracovníku pracovní nebo osobní důvody (např. nemoc), aby sám vykonal cestu k návštěvě rodiny, a navštívil-li ho proto jeho rodinný příslušník, poskytne organizace pracovníku za tuto cestu rodinného příslušníka náhradu podle odstavců 1 a 2.

[⁵] Při návštěvě rodiny se stravné nebo odměny poskytne za dny odjezdu a návratu, pokud pracovník v tyto dny odpracuje stanovenou pracovní dobu. Za celé dny návštěvy u rodiny se pracovníku poskytne jen náhrada za ubytování.

[⁶] Organizace může poskytnout pracovníku, který se vrací po skončení pracovního týdne do obce svého bydliště, náhrady podle odstavců 1, 2 a 5. součet těchto náhrad nesmí být vyšší než náhrady, které by pracovník obdržel, kdyby zůstal na pracovišti.

§ 24

Pracovníci postavení na roveň pracovníkům ženatým

Ženatým pracovníkům (vdaným pracovnícům) jsou postavení na roveň pracovníci (pracovnice), kteří žijí ve společné domácnosti s rodinnými příslušníky, jimž poskytují zaopatření.

§ 25

Rodinní příslušníci

Rodinnými příslušníky pracovníka se pro účely této vyhlášky rozumějí manželka (manžel), druh (družka), vlastní nebo nevlastní děti, vlastní i nevlastní rodiče, osvojení a osvojitelé.

§ 26

Ke změně v osobních poměrech pracovníka, které jsou rozhodné pro jeho nároky podle této vyhlášky, se přihlídně ode dne, kdy tato změna nastala.

§ 27

Paušalování náhrad

[¹] V zájmu zjednodušení účtování a z hospodárnění náhrad, zejména u pracovníků, kteří konají časté pracovní cesty, mohou být všechny náhrady stanovené touto vyhláškou paušalovány měsíčními nebo denními částkami, odpovídajícími očekávanému průměrnému zvýšení výdajů pracovníka (§ 2 odst. 1).

[²] V případech, kdy je nutno pravidelně ve větším rozsahu používat k cestám motocyklu nebo jízdního (motorového) kola nebo konat cesty pěšky, je možno stanovit přiměřenou měsíční paušální náhradu i za tyto úkony.

[³] Výši paušálních náhrad podle odstavců 1 a 2 stanoví organizace v dohodě se závodním výborem základní organizace Revolučního odborového hnutí. Ústřední orgány mohou v dohodě s příslušným odborovým svazem stanovit zásady pro poskytování paušálních náhrad.

§ 28

Zálohy na náhrady a uplatnění náhrad

[¹] Na náhrady cestovních, stěhovacích a jiných výdajů poskytne organizace pracovníku na jeho žádost přiměřenou zálohu. Záloha se vyúčtuje ve lhůtách stanovených zvláštními předpisy.*]

[²] Ve vyúčtování musí být uvedeny a podle potřeby doloženy všechny okolnosti rozhodné pro poskytování náhrad. Pracovník, který vyúčtování předkládá, odpovídá za úplnost a správnost údajů ve vyúčtování.

Část VI

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 29

Náhrady výdajů za dobu přede dnem 1. listopadu 1967 se řídí dosavadními předpisy. Ke skutečností rozhodným podle této vyhlášky pro další poskytování náhrady nebo její výši se přihlíží, i když nastaly před tímto dnem.

§ 30

V jednotlivých odůvodněných případech mohou ústřední orgány v dohodě s příslušným odborovým svazem činit opatření k odstranění tvrdostí, k nimž by vůči pracovníku došlo při provádění této vyhlášky.

§ 31

[¹] Zrušuje se vyhláška č. 100/1964 Sb. o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, a předpisy vydané k jejímu provedení.

[²] Nedotčeny však zůstávají předpisy vydané k provedení § 19 a 27 písm. a) vyhlášky č. 100/1964 Sb. (paušalizace náhrad).

§ 32

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1967.

Náměstek zastupující ministra-předsedu:

Ing. Hůla v. r.

*] Vyhláška č. 208/1964 Sb.

97

VYHLÁŠKA

Ústřední rady odborů

ze dne 21. září 1967,

kterou se provádějí některá další ustanovení zákoníku práce a předpisů o nemocenském pojištění

Ústřední rada odborů stanoví podle § 103 odst. 3 a § 206 odst. 1 zákoníku práce č. 65/1965 Sb. a podle § 20 odst. 1 vyhlášky Ústřední rady odborů č. 143/1965 Sb., o poskytování peněžitých dávek v nemocenském pojištění:

§ 1

Dovolená na zotavenou

Do doby trvání pracovního poměru se započítávají pro účely dovolené na zotavenou též tyto doby po 18. roce věku pracovníka:

- a) doba členství v jednotném zemědělském družstvu, i když jde o pracovníka, který pracuje jinde než v zemědělství nebo lesnictví,
- b) doba, po kterou byl občan trvale pracovní činný v jednotném zemědělském družstvu a nebyl ani jeho členem ani v pracovním poměru k družstvu, pokud tato činnost zakládala účast na sociálním zabezpečení družstevních rolníků,
- c) doba, po kterou žena trvale pečovala o dítě ve věku do tří let a současně byla zaměstnána, pokud jí tato doba nebyla započtena jako doba nepřetržitého zaměstnání podle předpisů platných do 31. prosince 1965.
- d) doba, po kterou žena pečovala o invalidního nezletilce, který potřeboval stálou péči a nebyl umístěn v ústavu sociální péče.

- e) doba, po kterou pracovník pobíral příspěvek před umístěním, popřípadě před nástupem nového zaměstnání podle příslušných předpisů,
- f) doba vazby (doba výkonu trestu odnětí svobody), bylo-li trestní stíhání proti pracovníkovi zastaveno nebo byl-li obžaloby zproštěn, byl i v pozdějším řízení, a doba výkonu trestu odnětí svobody vykonaného na podkladě zrušeného rozsudku, která přesahuje výměru mírnějšího trestu uloženého v pozdějším řízení.

§ 2

Odpovědnost organizace

Ustanovení zákoníku práce upravující odpovědnost organizace za škody způsobené pracovníkům v pracovním poměru (§ 187, 188, 189, 204 a 205) se vztahují též na pracovníky konající práci na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.

§ 3

Nemocenské pojištění

Do doby zaměstnání rozhodné pro stanovení výše dávek nemocenského pojištění se bez zřetele na to, zda spadají do doby po 18. roce věku pracovníka, započítávají doby uvedené v § 1, pokud již nejsou započítatelné podle platných předpisů.

§ 4

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda:

Pastyřík v. r.

98

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra

ze dne 10. října 1967

o úhradě za užívání nebytových prostorů

Ministerstvo vnitra v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 2 odst. b) zák. opatření č. 1/1963 Sb., o Ústřední správě pro rozvoj místního hospodářství, ve znění § 6 odst. 2 zák. č. 115/1965 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých odvětvových ústředních orgánů a v souladu s § 34 odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 47/1967 Sb., o cenách:

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Vyhláška upravuje úhradu za užívání nebytových prostorů* v budovách ve vlastnictví nebo správě socialistických organizací a v domech v soukromém vlastnictví,**) jakož i bytových prostorů používaných k nebytovým účelům.

(2) Na nebytové prostory a byty užívané k nebytovým účelům v rodinných domcích v osobním vlastnictví a v domech s byty, popřípadě nebytovými prostory v osobním vlastnictví se vztahuje pouze v případech uvedených v § 10 a 11.

(3) Vyhláška se nevztahuje na úhradu za užívání nebytových prostorů

- s nimiž hospodaří podle svého statutu Správa služeb diplomatickému sboru. Pro stanovení úhrady mezi vlastníkem (správcem) nebytových prostorů a Správou služeb diplomatickému sboru platí však ustanovení vyhlášky v plném rozsahu;
- v domech stavebních bytových družstev zřízených po r. 1958, pokud těchto prostorů užívají členové družstva a družstevní nebo jiné organizace, které na jejich vybudování poskytl finanční prostředky podle vyhlášky č. 191/1964 Sb., o finanční, úvěrové a jiné pomoci družstevní výstavbě a výstavbě rodinných domků:***)

vají členové družstva a družstevní nebo jiné organizace, které na jejich vybudování poskytl finanční prostředky podle vyhlášky č. 191/1964 Sb., o finanční, úvěrové a jiné pomoci družstevní výstavbě a výstavbě rodinných domků:***)

- které byly dány bezplatně do trvalého užívání;+)
- které v objektech zařízení staveniště poskytují investor pro účely tohoto zařízení;
- které jsou určeny k přechodnému užívání a cena za užívání je určena podle zvláštních cenových předpisů++)
- u nichž se organizace dohodnou o výši úhrady za užívání jinak.

§ 2

Stanovení úhrady

(1) Roční úhradu za užívání nebytového prostoru stanoví vlastník (správce) domu

- násobkem podlahové plochy a příslušné sazby za 1 m² (§ 3 odst. 1 a 2),
- zvýšením nebo snížením sazby se zřetelem k jeho kvalitě (§ 4 a 5).

(2) V úhradě za užívání nebytového prostoru je zahrnuta úhrada za úklid a osvětlení společných prostorů v domě, čištění komínů, odvoz popela a smetí, odvoz splašků a čištění žump. Nejsou v ní zahrnuta úhrada za ústřední (dálkové) vytápění,+++)

* Nebytové prostory jsou ucelené soubory budov nebo jednotlivé budovy určené výlučně nebo převážně k jiným účelům než obytným, popř. i jednotlivé místnosti a jejich příslušenství určené k jiným účelům než obytným. Ustanovení vl. nar. č. 50/1955 Sb., o některých opatřeních k zajištění zemědělské výroby, zůstávají nedotčena.

** Za domy v soukromém vlastnictví se považují též domy ve vlastnictví soukromých právnických osob, církví, náboženských společností apod. Obytné domy pod národní správou se považují za domy spravované socialistickými organizacemi.

*** V těchto domech se úhrada stanoví podle § 3 odst. 4 vyhlášky č. 191/1964 Sb.

+) § 10 vyhl. č. 104/1968 Sb., o správě národního majetku.

++) Např. sazby za garážování motorových vozidel podle ceníku PaS 107, sazby za užívání skladů podle ceníku PaS 105 apod.

+++ Vyhláška č. 197/1957 Ú. l., o úplatě za ústřední (dálkové) vytápění a za dodávku teplej vody a výměr č. 20/1965, o stanovení jednotné ceny tepla dodávaného obyvatelstvu z dálkových a průmyslových zdrojů (PZ část. 16—17/1965).

l) Vyhláška č. 58/1954 Ú. l., o úplatě za dodávku vody z veřejných vodovodů a vodáren a za odvádění odpadových vod veřejnými kanalizacemi a Směrnice č. 112/1955 Ú. l. k provedení vyhlášky č. 58/1954 Ú. l. a výměr býv. Ústřední správy vodního hospodářství č. 1/1968, publikovaný ve Věstníku ÚSVH č. 12/1968.

delen a náklady spojené s pojištěním majetku. Při větší potřebě nádob na smetí (nad 5 ks) může vlastník (správce) domu od uživatele požadovat příslušnou výši nákladů navíc.

§ 3

Sazby za podlahovou plochu nebytového prostoru

(1) Roční sazby za 1 m² podlahové plochy nebytového prostoru činí:

- u restaurací, kaváren a obchodních místností v jednoúčelových zařízeních Kčs 123,—
- u restauračních, kavárenských a jiných obytných místností veřejného stravování, ubytování, obchodních místností a provozoven služeb ve víceúčelových zařízeních Kčs 96,—
- u kin, kulturních sálů a společenských místností Kčs 120,—
- u kanceláří, počer. stanic, laboratorů, zdravotnických středisek, jeslí, mateřských školek a podobných zařízení Kčs 110,—
- u garáží, archivů a skladů Kčs 70,—
- u dílen a jiných provozoven Kčs 95,—
- u spojových provozoven Kčs 84,—
- u ostatních nebytových prostorů (provizoria) Kčs 50,—

(2) U výstavních síní se roční sazby za 1 m² podlahové plochy stanoví dohodou mezi vlastníkem (správcem) domu a uživatelem podle jejich vybavení ve výši 25—65 Kčs/m². Ustanovení § 4 a 5 se nepoužije.

(3) U ateliérů a pracoven členů Svazu čs. výtvarných umělců se stanoví úhrada podle předpisů o úhradě za užívání bytu.*) Ustanovení § 4—6 se nepoužije.

(4) Do podlahové plochy nebytového prostoru se započítává plocha hlavních místností i příslušenství, dále plocha zabraná kamny nebo jiným zařízením pro vytápění, plocha vnitřního schodiště, plocha arkýřů a výklenků, jsou-li alespoň 1,2 m široké, 2 m vysoké a 0,3 m hluboké a plocha zabraná jiným zařízením, např. chladírenskými pulty apod.; nezapočítává se však plocha okenních a dveřních ústupků a plocha zabraná nábytkem vestavěným ve zdi. Jestliže má nebytový prostor zkošený strop pod 2 m nad podlahou, počítá se jeho podlahová plocha jen čtyřmi pětinaми. Plocha ochozů v sálech, vnitřních i vnějších použitelných balkonů, lodžii a plocha vybudovaná v meziprostoru se započítává jednou polovinou. Společné prostory (chodby, schodiště a půdy) se nezapočítávají.

Výměra úhrnu podlahové plochy se zaokrouhluje na celé m² (do 0,5 m² včetně směrem dolů, nad 0,5 m² směrem nahoru).

(5) Jestliže jeden uživatel užívá několika místností, pro které platí různé sazby, vypočte se úhrada za každou místnost zvlášť podle příslušné sazby.

§ 4

Snížení úhrady

(1) Úhrada stanovená podle § 2, odst. 1 se snižuje

- o Kčs 4,— za m² ročně, jestliže si uživatel nebytového prostoru sám obstarává služby uvedené v § 2 odst. 2,
- až o 30 %, jestliže je nebytový prostor podřadné kvality (např. bez vodovodu, splachovacího WC, vlhký apod.).

(2) Jestliže uživatel provedl se souhlasem vlastníka (správce) objektu vlastním nákladem úpravy, které zvýší jeho kvalitu, snižuje se úhrada tak, aby se uživateli zajistila návratnost vložených nákladů.

§ 5

Zvýšení úhrady

(1) Úhrada za užívání nebytového prostoru stanovená podle § 2 odst. 1 a příp. snížená podle § 4 se zvýší

- o 15 %, jde-li o nebytový prostor s ústředním (dálkovým) vytápěním,
- až o 100 %, jde-li o byt užívaný k jiným účelům než k bydlení**) s výjimkou kulturních sálů, mateřských školek, jeslí a jiných zdravotnických, sociálních a tělovýchovných zařízení.

(2) Je-li dům mimořádně kvalitní (např. vybavený klimatizačním zařízením, osobním nebo nákladním výtahem, chladírenskými boxy nebo jiným zařízením, obložením stěn travertinem, mramorem apod., u skladů vlečkou, paletizací, rampou atd.), může vlastník (správce) objektu zvýšit úhradu (§ 2 odst. 1) popř. sníženou podle § 4, až o 40 %.

(3) Zvýšení se neprovede, jestliže toto vybavení provede uživatel se souhlasem vlastníka zcela vlastním nákladem.

§ 6

Místní (městský) národní výbor může v odůvodněných případech stanovit pro určitá místa nebo obvody snížení i zvýšení úhrady (§ 4 a 5) odchýlně.

§ 7

(1) Místní (městský) národní výbor může stanovit pro některé části obce, některé druhy objektů nebo jednotlivé objekty zvýšení úhrady (§ 2 odst. 1) s přihlédnutím k výhodnosti polohy nebytového prostoru v obci.

* Vynáška č. 60/1964 Sb. o úhradě za užívání bytu a služeb spojené s užíváním bytu.

** Povinnost platit místní poplatek podle vynáš. č. 112/1957 Č. l. o místním poplatku z bytů, tím není ovládnena.

14; Za tím účelem se obce rozdělují do 3 kategorií:

- I. kategorie: města nad 200 000 obyvatel,
- II. kategorie: ostatní města nad 50 000 obyvatel a města a obce, které určí příslušný krajský národní výbor,
- III. kategorie: zbyvající města a obce.

(2) Zvýšení v jednotlivých kategoriích činí nejvýše až

	I.	II.	III.
— u restaurací a kaváren	300 %	100 %	50 %
— u ostatní obchodní sítě	200 %	100 %	40 %
— u kanceláří, dílen skladů a garáží	100 %	50 %	30 %

(4) Jestliže obchodní místnosti vhodné pro prodejní činnost jsou používány k jiným účelům a ze společenských důvodů je žádoucí, aby byly určeny pro prodejní činnost obchodních organizací nebo placené služby obyvatelstvu, může úhrada (§ 2 odst. 1) být zvýšena u místností v obcích I. kategorie až o 500 %, v obcích II. kategorie až o 300 %, v obcích III. kategorie až o 100 %.

§ 8

Úhrada za užívání nebytových prostorů v rodinných domcích v osobním vlastnictví a v domech s byty, popřípadě nebytovými prostory v osobním vlastnictví

O výši úhrady za užívání nebytových prostorů v rodinných domcích v osobním vlastnictví a v domech s byty, popřípadě nebytovými prostory v osobním vlastnictví se dohodnou vlastníci s uživateli nebytových prostorů.

§ 9

Placení úhrady za užívání

(1) Splatnost úhrady za užívání nebytových prostorů se řídí zvláštními předpisy.*

(2) Úhrada se zaokrouhluje na celé koruny (do 50 hal. včetně směrem dolů, nad 50 hal. směrem nahoru).

§ 10

Spory o výši úhrady

(1) Nedohodnou-li se organizace (vlastník domu) s uživatelem nebytového prostoru o výši úhrady za užívání, určí ji místní národní výbor podle této vyhlášky.

(2) Ustanovení odst. 1 platí i v případě, nedohodnou-li se o úhradě za užívání nebytového prostoru vlastníci rodinného domku v osobním vlastnictví, popřípadě vlastníci domu s byty nebo nebytovými prostory v osobním vlastnictví s uživatelem nebytového prostoru.

Přechodná, společná a zrušovací ustanovení

§ 11

(1) Úhrady podle dřívějších smluv se upraví k 1. 1. 1968.

(2) Úhrady stanovené dřívějšími smlouvami o užívání nebytových prostorů v rodinných domcích v osobním vlastnictví a v domech s byty, popřípadě nebytovými prostory v osobním vlastnictví se upraví podle této vyhlášky ke dni její účinnosti, pokud se vlastníci s uživatelem nedohodnou jinak.

§ 12

Zrušuje se

- vyhláška č. 344/1952 Ú. l. (na Slovensku č. 397/1952 Ú. v.), o nájemném z provozních místností v budovách socialistického sektoru,
- Směrnice pověřenectva výživy č. 602 310/1947, o nejvyšším směrném nájemném z bytů, provozních místností, kanceláří a skladistických prostorů a Instrukce pověřenectva MĚ č. 280/1955 slov. PZ,

§ 13

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Kudrna v. r.

* 1) VL. nař. č. 182/1953 Sb., kterým se zvyklařuje placení nájemného ve znění zvláštního opatření č. 32/1958 Sb.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRAVNÍCH PŘEDPISŮ**Ministerstvo kultury a informací**

vydalo podle § 23 odst. 2 zákoníku práce č. 65/1965 Sb. v dohodě s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků školství, vědy a kultury a se souhlasem Ústřední rady odborů výnos ze dne 11. března 1967 čj. 1001/67 — **Bezpečnostně provozní pravidla pro lunaparky.**

Výnos upravuje základní otázky nejrozšířenějších druhů zařízení lidové technické zábavy spojené s provozem a se zajištěním ochrany zdraví a bezpečnosti při práci pracovníků a ochrany zdraví návštěvníků. Zařízení lidové technické zábavy, která nebudou vyhovovat předpisům, nesmí být v provozu.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1967 a platí pro všechny organizace provozující lidovou technickou zábavu

Do výnosu lze nahlédnout v ministerstvu kultury a informací (v odboru pro řízení, organizaci a péči o kádry), u krajských národních výborů a u Národního výboru hl. m. Prahy.

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství

vydalo v dohodě s ministerstvem stavebnictví a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků zemědělství, lesního a vodního hospodářství podle § 30 odst. 2 vyhlášky Státní komise pro finance, ceny a mzdy č. 101/1966 Sb., o odměňování práce v nové soustavě plánovitého řízení národního hospodářství, výnos ze dne 4. srpna 1967 čj. 27 555/PM/67 o **úpravě mzdových podmínek dělníků stavební činnosti v organizacích lesního hospodářství v oboru působnosti ministerstva lesního a vodního hospodářství.**

Výnos upravuje mzdové podmínky dělníků stavebních závodů, závodů lesnickotechnických meliorací-hrazení bystřin a stavebních skupin lesních závodů (pokud tyto skupiny jsou samostatně hospodařícími vnitropodnikovými útvary a provádějí převážně investiční výstavbu a rekonstrukce) organizací lesního hospodářství v oboru působnosti ministerstva lesního a vodního hospodářství.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. září 1967.

Pro pracovníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbývají platnosti všechny předpisy bývalého ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství a odměňování dělníků v zemědělském a lesním stavebnictví a v melioracích.

Výnos byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva lesního a vodního hospodářství č. 8/1967 a lze do něj nahlédnout na ministerstvu lesního a vodního hospodářství, v odborech vodního hospodářství a pro věci zemědělství a lesnictví ONV a KNV c v organizacích řízených MLVH.

Ministerstvo školství

vydalo pod čj. 16 714/67-II/1 dne 25. srpna 1967 **směrnice o zřizování speciálních tříd všeobecně vzdělávacích škol pro žáky nadané v matematice a fyzice.**

Speciální třídy jsou určeny pro žáky, kteří projeví mimořádné schopnosti v matematice a fyzice. Zřizují je krajské národní výbory a to zpravidla po jedné třídě každého ročníku SVVŠ v kraji na školách, které jsou náležitě vybaveny pro vyučování přírodovědným předmětům, zejména fyzice.

Směrnice nabývají účinnosti počínaje školním rokem 1967/68, a to pro I. a II. ročník. Ve III. ročníku se bude podle upraveného učebního plánu vyučovat až ve školním roce 1968/69. Zrušují se směrnice ze dne 25. května 1963 čj. 22 309/63-II/1, o zřízení speciálních tříd pro žáky zvláště nadané v matematice a fyzice (Věstník MŠK 1963 str. 193).

Směrnice jsou uveřejněny ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury a informací sešit č. 26 ze dne 20. září 1967 a lze do nich nahlédnout v odborech školství a kultury všech krajských národních výborů.

Ministerstvo školství a ústřední výbor Československého svazu tělesné výchovy v dohodě s ústředním výborem Československého svazu mládeže, Ústřední radou odborů, ministerstvem financí, Státní plánovací komisí a ministerstvem zdravotnictví

vydaly pod čj. 17 356/67-III/2 dne 14. července 1967 **směrnice pro zabezpečení dalšího rozvoje dobrovolné tělesné výchovy na vysokých školách.**

Směrnice stanoví podmínky pro ustavování vysokoškolských tělovýchovných jednot, jejich poslání a činnost, řízení a kádrové, materiální a finanční zabezpečení.

Vydaním směrnic se ruší společné směrnice ústředního výboru ČSTV a ministerstva školství a kultury pro zřizování a činnost tělovýchovných jednot Slavia na vysokých školách, schválené usnesením předsednictva ústředního výboru ČSTV z 8. ledna 1963 a výnosem ministerstva školství a kultury z 2. března 1963, čj. 10 894/63-III/1a a prováděcí pokyny vydané k nim výnosem ministerstva školství a kultury z 15. června 1963, čj. 24 219/63-III/1a.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. října 1967, jsou uveřejněny ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury a informací sešit 27 ze dne 30. září 1967 a lze do nich nahlédnout na všech rektorátech vysokých škol a děkanátech samostatných fakult.

Ministr školství vydal

1. výnos ze dne 28. července 1967 čj. 26 094/67-V/3 o některých změnách platového řádu pro učitele a vychovatele (Věstník MŠK a MKI 1967, str. 211) a

2. směrnici ze dne 28. července 1967 čj. 21 341/67-VI/3, kterou se mění směrnice o odměňování externích učitelů podnikových institutů (Věstník MŠK a MKI 1967, str. 216).

Tyto výnosy nabývají účinnosti dne 1. září 1967. Jsou uveřejněny ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury a informací sešit č. 23/67, do něhož lze nahlédnout v ministerstvu školství, v odborech školství a kultury (školských správách) krajských a okresních národních výborů a u ředitelství škol.

Ministerstvo vnitra

vydalo podle § 30 odst. 2 vyhlášky Státní komise pro finance, ceny a mzdy čis. 101/1966 Sb., o odměňování práce v nové soustavě plánovitého řízení národního hospodářství, v dohodě s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů a místních hospodářství výnos čj. MH-IV/3-770/67 ze dne 30. 6. 1967 o úpravě mzdových podmínek dělníků v podnicích a organizacích místního hospodářství.

Výnos upravuje mzdové podmínky dělníků v podnicích místního průmyslu, komunálních služeb, bytového hospodářství (domovních správ), v národních podnicích Sběrné suroviny, v rozpočtových a příspěvkových organizacích místního hospodářství řízených národními výbory a v oborovém podniku Mechanizace oprav a služeb.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. října 1967 a byl uveřejněn v Provozním zpravodajství čis. 14 až 15/1967. Lze do něho nahlédnout v ministerstvu vnitra (v odboru místního hospodářství) a v příslušných odborech národních výborů i organizací, na které se výnos vztahuje.

Ministr vnitra

vydal dne 22. září 1967 rozkaz č. 32/1967 o decentralizaci povolování amatérských vysílacích stanic, jímž pověřil podle § 5 odst. 2 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, vydáváním povolení ke zřízení a provozu amatérských vysílacích radiových stanic krajské správy Šboru národní bezpečnosti. Rozkaz nabyl účinnosti dnem 22. září 1967. Do jeho části I je možno nahlédnout na krajských správách SNB.

Ministerstvo vnitřního obchodu

vydalo podle § 30 odst. 2 vyhlášky Státní komise pro finance, ceny a mzdy č. 101/1966 Sb., o odměňování práce v nové soustavě plánovitého řízení národního hospodářství, v dohodě s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků obchodu výnos ze dne 11. září 1967 o zrušení prémiování vedoucích pracovníků obchodních organizací za čtvrtletní období.

Tímto výnosem se s účinností od 1. října 1967 mění výnos ministerstva vnitřního obchodu ze dne 30. prosince 1965 č. 35/1965 Věstníku MVO, o odměňování práce v organizacích státního obchodu, ve znění výnosu ze dne 27. prosince 1966 č. 9/1966 Věstníku MVO tak, že čtvrtletní prémiování vedoucích pracovníků se zrušuje. Zrušení čtvrtletního prémiování se vztahuje též na pracovníky oborových ředitelství premiované podle komplexních výsledků oborů.

Výnos je uveřejněn v části 7 Zpravodaje ministerstva vnitřního obchodu pod poř. č. 1, do něhož lze nahlédnout u odborů obchodu krajských a okresních národních výborů, ministerstva vnitřního obchodu a všech organizací, na které se předpis vztahuje.